

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 07. mart 2017. godine

Slučaj br. 2015-11

Zvonimir Jovanović

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava, na zasedanju 07. marta 2017. godine sa sledećim prisutnim članovima:

Gđa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
G. Guénaél METTRAUX, član
Gđa Elka ERMENKOVA, član

Uz asistenciju
G. John J. RYAN, viši pravni službenik
Gđa Noora AARNIO, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, odlučila sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 05. avgusta 2015. godine.

II. ČINJENICE

2. Sledeće činjenice su izvedene iz informacija koje je žalilac dostavio:
3. Dana 18. juna 1999. godine, žalilac je kupio stan od Jugoslovenske Vojske u kom je živio određen vremenski period.
4. Žaliočevo vlasništvo nad imovinom je osporeno od strane trećeg lica. A ishod toga je bio taj da je žalilac podneo zahtev u kosovskoj Agenciji za imovinu i, dana 19. decembra 2008. godine, komisija za imovinske zahteve na kosovu (KIZK) donela je odluku protiv žaliočevog zahteva i utvrdila da je zakoniti vlasnik treće lice.
5. Žalilac je blagovremeno uložio žalbu na tu odluku.
6. Dana 19. maja 2011. godine, žalbeno veće kosovske imovinske agencije Vrhovnog Suda Kosova, mešovitog sastava veća kosovskih i međunarodnih sudija, odbacilo je žalbu.
7. Žalilac tvrdi da je trideset (30) drugih bivših stanara iste zgrade imalo istu dokumentaciju o vlasništvu kao i da su na osnovu te dokumentacije ostvarili pravo vlasništva nad njihovim stanovima. On tvrdi da njegovo vlasništvo nije priznato zato što treće lice koje je osporilo njegovo vlasništvo nad stanom „bio član OVK i da njegova supruga radi u sudu u Uroševcu/Ferizaj“.

III. ŽALBE

8. Žalilac tvrdi da su povređena njegova prava na zaštitu i jednakost pred zakonom. U žalbi se takođe nagoveštava pristrasnost ili nedostatak nepristrasnosti od strane Suda.
9. Iako se žalilac nije pozvao ni na koju naročito odredbu, zaključuje se iz prirode žalbe da su relevantne odredbe član 6.(1) Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (čitaj „Konvencija“) i član 1. Protokola br. 1. Konvencije.

IV. ZAKON

10. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (čitaj: Konvencija) i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koje određuju minimalne standarde za zaštitu

ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.

11. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. Pravidnika o radu Komisije.
12. Shodno pravilu 25. stav 1. iz Pravidnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata unutar sektora pravosuđa, policije i carine.
13. Komisija konstatuje da se problem žalioaca odnosi isključivo na postupke pred Kosovskom agencijom za imovinu, komisijom za imovinske zahteve na Kosovu (KIZK) i žalbenim većem kosovske imovinske agencije.
14. Komisija je u nekoliko navrata našla da prema pravilu 25. stav 1. Svog pravilnika rada i na osnovu koncepta odgovornosti u OPLAN-u EULEX-a na Kosovu, u principu ne može da razmatra sudske postupke koji se vode pred sudovima na Kosovu. Nema nadležnost niti u pogledu administrativnih a ni sudskih aspekata rada kosovskih sudova. Činjenica da sudije EULEX-a sede na klupi bilo kog suda ne odstupaju od činjenice da taj sud čini deo kosovskog pravosuđa (vidi, između ostalog, *Fahri Rexhepi protiv EULEX-a*, br. 2014-19, od 10. novembra 2014. god., § 12.; *Gani Zeka protiv EULEX-a*, br. 2013-15, od 04. februara 2014. god., stav 13.). Prema tome, Komisija u principu ne može da razmatra odluke EULEX-ovih sudija u tom smislu.
15. Ipak, komisija je već konstatovala da bi u određenim okolnostima pravna nadležnost komisije mogla da obuhvati odluke i postupke sudskih organa kao takve, naročito gde verodostojne tvrdnje o kršenju ljudskih prava koja se pripisuju sudijama EULEX-a nisu u potpunosti bile rešene od strane nadležnih pravosudnih organa vlasti u žalbenom postupku (vidi, npr., *Milica Radunović protiv EULEX-a*, br. 2014-02, od 12. novembra 2015. god., par. 17; *Tomë Krasniqi protiv EULEX-a*, br. 2014-04, od 27. maja 2014. god., par. 15).
16. Žalba se odnosi na postupak koji se vodi pred kosovskim pravosuđem i samim tim u principu spada van nadležnosti Komisije.
17. Osim toga, što se tiče tvrdnje žalioaca o pristrasnosti i/ili nedostatku nepristrasnosti, žalilac ovo pitanje nije izneo pred sudovima i tako propustio priliku da im omogućiti da reše ovaj problem. Prema tome, ne može se reći da sud nije rešio ovaj problem. Shodno tome, Komisija se ne može pozvati na svoju preostalu nadležnost kao što je navedeno u paragrafu 15.

18. Prema tome sledi da žalba ne spada unutar sfere mandata Komisije, kao što je definisano u pravilu 25. Pravidnika o radu komisije i OPLAN-u EULEX-a na Kosovu.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno, smatra da nema nadležnost da razmatra žalbu, jer ista spada van njene nadležnosti u smislu značenja člana 29. (d) Pravidnika o radu Komisije, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član